

Nefndasvið Alþingis
Helga E Þórisdóttir
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

2002110122

211

16. janúar 2003

Málefni: Umsögn um frumvarp til breitinga á alm. hgl. mál nr. 353

Með bréfi, dags. 27. nóvember 2002, óskaði Allsherjarnefnd Alþingis eftir umsögn Póst- og fjarskiptastofnunar um frumvarp til breytinga á almennum hegningarlögum nr. 19/1940.

Aðeins verður fjallað um þær breytingar sem lagt er til að gerðar verði á 137. gr. alm. hgl. í þessari umsögn. En ákvæðið hljóðar svo:

"Ef opinber starfsmaður, sem hefur póst- eða símamálefni á hendi, rífur heimildarlaust upp ónýtir eða skýtur undan bréfum eða sendingum, sem afhent eru til flutnings með pósti, eða ónýtir, aflagar eða skýtur undan skeytum, sem veitt hefur verið viðtaka til fyrirgreiðslu, þá varðar það [...] fangelsi allt að 3 árum."

Þegar þetta ákvæði er sett eru póst- og fjarskiptaþjónusta á hendi ríkisins sem hafði einkarétt á að veita þessa þjónustu og þeir starfsmenn sem komu að því voru allir opinberir starfsmenn. Nú er svo komið að einkarétturinn hefur verið afnuminn og um leið var gerð sú breyting að þeir starfsmenn sem vinna við póst- og fjarskiptaþjónustu eru ekki lengur opinberir starfsmenn. Einu opinberu starfsmennirnir sem koma að póst- og fjarskiptaþjónustu eru starfsmenn Póst- og fjarskiptastofnunar og starfsmenn samgönguráðuneytisins. Undir engum kringumstæðum hafa þeir hins vegar tækifæri til að fremja það brot sem verknaðarlýsing ákvæðisins tiltekur. Póst- og fjarskiptastofnun leggur því til að ákvæðið verði tekið til heildarendurskoðunar.

Um hugtök sem notuð eru í 137 gr. alm. hgl. og 5. gr. frumvarpsins.

Hugtakið "póstdreifing" er notað yfir afmarkaðan þátt póstþjónustunnar þ.e. dreifingunna sem slíka. Í lögum um póstþjónustu nr. 19/2002, er póstþjónusta skilgreind á eftirfarandi hátt:

"Þjónusta sem nær til móttöku og söfnunar, flokkunar, flutnings og skila á póstsendingum gegn greiðslu" Rekstrarleyfi eru gefin út til þeirra sem sinna póstþjónustu samkvæmt þessari skilgreiningu. Lagt er því til að í stað hugtaksins "póstdreifing" komi hugtakið

"póstþjónusta". Einnig er rétt að geta þess að um langt skeið hefur póstdreifing í dreifbýli verið unnin af verktökum t.d. eru allir Landpóstar Íslandspósts verktakar. Þeir myndu þ.a.l. ekki falla undir *"..starfsmann lögaðila.."* í 5. gr. frumvarpsins. Verknaðarlýsing ákvæðisins tæki því ekki til þeirra. Ganga verður því þannig frá frumvarpinu að það sé hafið yfir allan vafa að þeir sem sinna póstþjónustu eða fjarskiptum í verktöku falli einnig undir 137. gr.

Þá er rétt að benda á að hugtakið "símamálefni" í 1. mgr. 137. gr. alm. hgl. er hvergi notað í núverandi löggjöf um fjarskipti. Samkvæmt orðanna hljóðan þá nær hugtakið líklega aðeins til hefðbundinnar talsímaþjónustu, þ.e. tal á milli tveggja manna.

Fjarskipti í nútíma skilningi eru hins vegar orðin miklu víðtækari t.d. gagnaflutningur, tölvupóstsendingar o.fl.

Í lögum nr. 107/1999, um fjarskipti er hugtökin fjarskipti og fjarskiptaþjónusta skilgreint á eftirfarandi hátt.

Fjarskipti: Hvers konar sending og móttaka tákna, merkja, skriftar, mynda og hljóða eða hvers konar boðmiðlun eftir leiðslum, með þráðlausri útbreiðslu eða öðrum rafsegulkerfum.

Fjarskiptaþjónusta: Þjónusta sem að nokkru eða öllu leyti felst í því að beina merkjum um fjarskiptanet með fjarskiptaáðferðum, öðrum en sjónvarpi eða hljóðvarpi.

Lagt er því til að í stað hugtaksins "símamálefni" í 1. mgr. nógildandi laga verði notað hugtakið fjarskipti til að samræmis sé gætt.

Virðingarfyllst,

Friðrik Pétursson

Friðrik Pétursson